

TEDENSKÉ SLIKE

PRILOGA DOMOVINI

Leto. IV

V Ljubljani, dne 6. septembra 1928

36. šteč.

Ob poletnih večerih

El, ta presneta ljubezen! Koliko nepričak je že izzvala, ali kljub temu se je noče svet otresti. Pravijo, da bi brez nje ne bilo sveta in zato mora biti.

O neprijetnostih, ki jih je izzvala ljubezen, bi mnogo vedel povedati tudi stari, navihani jazbec, ako bi ga le-ta ne bila tako daleč pripeljala, da se njegova ščetinasta koža sedaj suši pribita na vratih skednja.

Godrnjav in pust je samotaril od pomladi, odkar se je prebudil. Bil je previden in se izogibal ljudi, kakor tudi njihovih pomočnikov, izdajalcev živali, psov. Šele v poznih urah, ko se je popolnoma zmračilo, je zapuščal dom, skrivno skalnato duplino, ki ni bila zapisana v nobenem lovskem seznamu in celo ostali njegov rod ni vedel za njo. Noč ga je dala, dan ga je vzel. Komaj so jele zvezde bledeti, že se je napotil proti domu. V zgodnji mladosti je doživel nekaj neprijetnosti, v tistih časih, ko se je tuptam pajdašil z mladimi znanci. Dogodilo se je celo, da je bil napaden v svojem lastnem domu. Le noči se je imel zahvaliti, da je bil rešen. Baš v pravem času je še razgrnila svoja črna krila nad prirodo in prisilila človeka, da je odnehal s svojim, za jazbeca pogubonosnim kopanjem. Tudi potov se je izogibal zadnja leta. Nekega pomladanskega jutra je spoznal, kako nevarno je hoditi po oglajenih in od koles razoranih gozdnih potih, kjer so vtisnjene čudne noge njegovega sovražnika človeka. Ko se je vračal proti domu, se mu je trenotno zablistalo pred očmi, črnašno zagrmelo in med tem ga je že obsela pekoča toča. In vse to se je zgodilo pod kakor ribje oko jasnim nebom. Topot ga je obvarovala debela koža. Bridke izkušnje so ga privedle do skrajne nezaupljivosti in previdnosti.

Ali kaj pomagajo vsi dobri, trdni sklepi, ko je meso slabše kakor volja. V mali mlakužici kraj polja, kamor je zahajal samotar po svoj priboljšek, po sadeže, je zapazil nekega poletnega jutra odtiske šapic, podobne svojim, ali seveda skoraj za polovico manjše. Pritisnil je nanje smrček in zadišalo mu je tako čudno, da se letistega vonja ni mogel iznebiti ves prihodnji dan. Neprestano je razmišljal in zaman poskušal odganjati ta nenavaden pojav. Pred oči mu je stopala nežna, mlada, skoraj bela ženina željna nevestica. Ni mogel pričakati večera. Parkrat je lezel k izhodu luknje, da se prepriča, ako je že zakraljevala noč in če bi bilo že varno zapustiti varni dom, toda dolgo se ni hotelo zmračiti. Jazbec je postajal vedno bolj nemiren in proti svoji navadi že v polmraku hitel na kraj, kjer je zjutraj zasledil mladenko. Na kraju, kjer se izgubi stari zarasli kolovoz v gosti trnjevi neprodorni goščavi, po katerem je bila najbližja pot k polju, mu je v nos udaril isti vonj kot zjutraj, toda še precej močnejši. Starca je kar spreletelo in sledil je slepo, ne meneč se za nevarnosti, ki se jim je drugače spretno ogibal. Sled ga je vodila na polje, v krompirjevo njivo, kjer sta se kmalu srečala ž njo, ki jo je iskal. Ko je zagledala svojega zasledovalca, je jezno zarenčala in mu pokazala bele zobe, da so kar zablestele v blede mesečini. Le-to starca ni nič motilo; ni se pustil prestrašiti. Poznal je ženske sitnosti prav tako dobro, kakor njihove druge

navade ni potrebe. Nekaj časa sta rentočila, se podčla, pri čemur sta pomandrala nekaj mladega prosa, nazadnje pa se sprijaznila; kakor je pač usojeno v življenju. Ko je bilo svatovanje pri kraju, sta jo oba skupaj maimila v sosednjo koruzo in imela tamkaj slastno pojedino. Kaj neki bi boljše teknilo jazbecu, kakor mladi koruzni storži, iz katerih se je kar cedilo sladko mleko. Jazbeca pa se nista zadovoljila samo s tem, kar sta pojedla. Mnogo več škode sta povzročila z lahkomišelnim plesanjem in skakanjem. Polomika sta nebroj stebel tako, da je koruzna njiva izgledala, kakor da bi se bila v njej vršila bitka. Zjutraj, ko so se jeli oglašati vaški petelin, ko se je zazibal zvon v linah stare cerkvice, samujoče na griču nad poljem, kjer sta rajala jazbeca, sta jo ubrala

proti domu. Starec, drugače ljubeč samoto, se ni mogel ločiti od svoje nove znanke. Spremil jo je na njen dom, v njeno jazbino, kjer sta se stisnila drug k drugemu in prespala celi prihodnji dan. Previdni sivec, ki bi drugače za nobeno ceno ne prebival v prsteh, lahko dostopni jazbini, je bil močno utrujen in zaslepljen od ljubezni brezskrbno spal. To je trajalo par dni, ali bilo je že to preveč. Izdali so jih lahkomisljeni nočni pohod.

Ko so prišli kmetje tisto jutro po svatovski noči na polje, so ostrmeli. Velik del koruze, ki je baš tisto leto tako lepo kazala, je bil uničen. Že večkrat so videli od jazbeca poškodovano koruzo, ali le na posameznih krajih, topot pa je škoda neprecenljiva. Vest o veliki škodi so kmalu raznesli po vsej vasi in tako je prišla na ušesa tudi staremu mlinarju, ki je slovel skozi devet fara kot najstrastnejši in najspretnjši lovlec jazbecov. Gojil je v to svrhu velike pse, ki so upali napasti najtrdovratnejšega jazbeca,

kar je zanje zelo nevarno. O marijah je vrgel mlinar vrečo čez ramo, vzel v roke vile in poklical Sultana. Med potjo se je mlinarju pridružil še drugi lovec na jazbeca, tudi podobno oborožen. Ošla sta za vasjo. Na mali planici kraj polja sta se lovca zleknila na mehkem mahu. K nogam jima je legel Sultan. Baš takrat, ko je izza gora pokukal mesec in posrebril gozd, se je zaslišalo iz bližnje koruzne njive rahlo pokanje. Čeprav je hitro prenehalo, je vendar zadostovalo, da je Sultan postal nemiren in opozoril lovca, ki sta bila zatoptjena v čar poznopoletnega večera. Ko je ponovno zahrstelo, sta se brzo dvignila in odvezala psa, ki je kar divjaval v koruzo. Takoj na to je že odmevalo v nočno tišino silno lajanje in pretresujoče cvilenje. V koruzi se je pričela borba. Stari jazbec se je boril z izdajalcem živali, s psom, ki ga je iznenadil v družbi mlade družice. Ali topot je nasrdač tudi Sultan, ki je bil drugače strah jazbečevega rodu. Ko je starega sivca hotel pograbit, se je le-ta spretno obrnil in popadel nasprotnika z vso silo za spodnjo čeljust, tako, da ni dosti manjkalo, da jo mu ni zdrobil. Ali med tem sta že prihitela najnevarnejša jazbečeva nasprotnika in mu v vrat zasadila močne vile. Šele, ko je bil stari sivec izdihnil svojo kosmato dušo, je bil Sultan prost. Ni pa mu niti na misel prišlo, da bi zasledoval še njo, ki je zapeljala drugače tako previdnega starca v večna lovišča, v smrt.

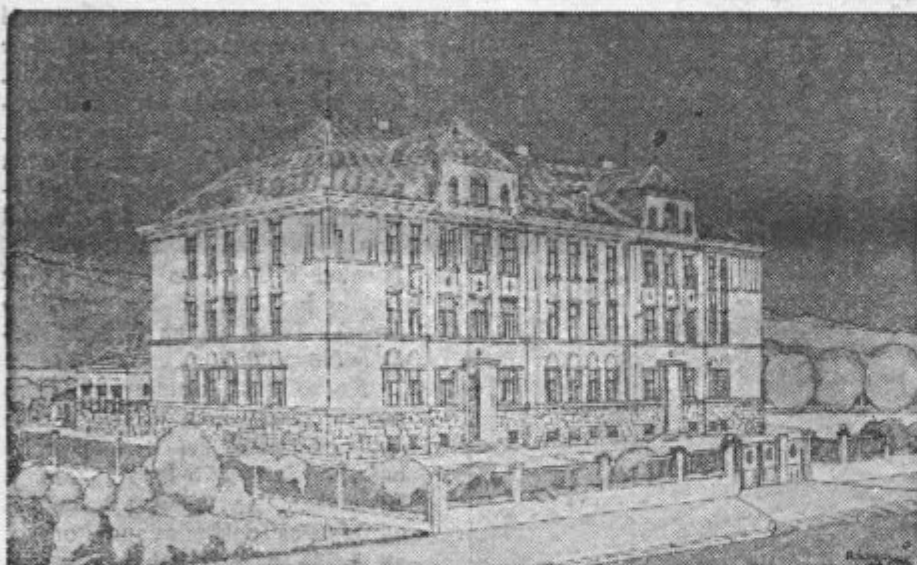

Ljubljanska realka, na kateri je študiralo mnogo naših prijateljev iz dežele in nam je vzgojila več odličnih mož, bo letos znatno povečana.

Levo:

Iva Wohlfartova, članica športnega kluba Itrijske v Ljubljani, je najhitreje preplavala na hrbtu progo 100 in 200 metrov izmed vseh udeleženk za prvenstvo države, ki se je vršilo koncem avgusta.

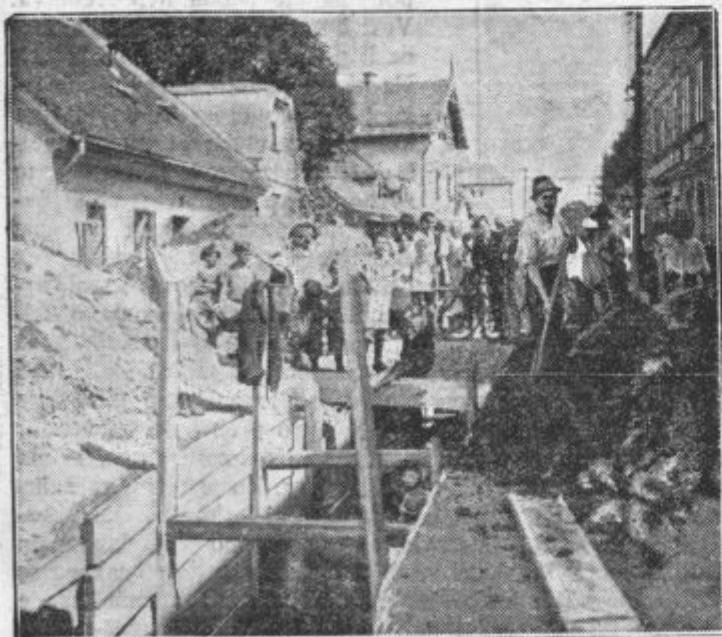

Levo:

Eno izmed najlepših poslopij na Dolenjskem bo gotovo uradno poslopje občine Trebnje, ki so ga pričeli te dni graditi v bližini kolodvora.

Desno:

Največji spomenik padlim vojakom so postavili v Turinu v Italiji. Visok je 26.50 metrov. Porabili so v njem 25 ton bron, za podstavek pa 110 kubičnih metrov granita.

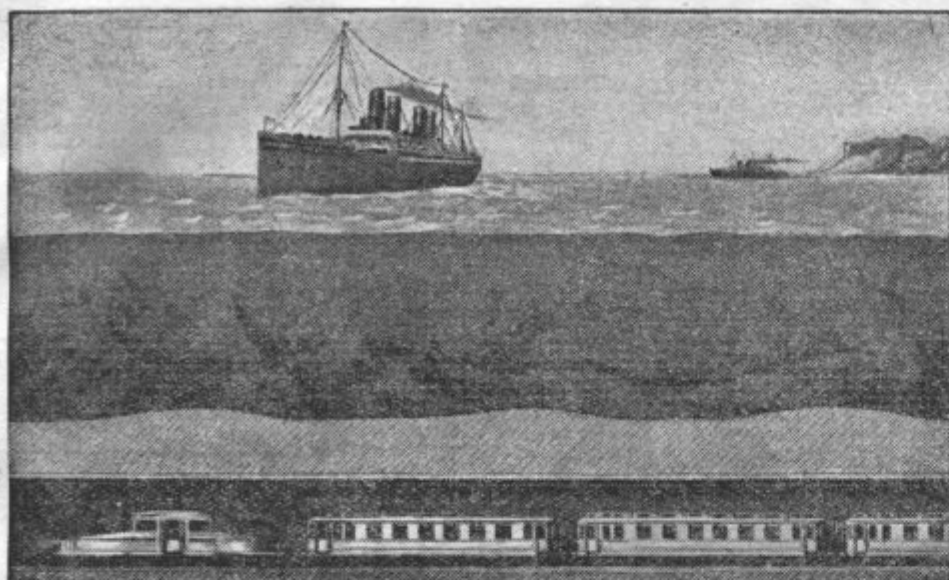

Najdbe na Friškovcu. Pri kopanju velikega kanala v Ljubljani so našli na kakih 100 let staro grobišče. Izkopali so še celo krste z dobro ohranjenimi okosnjaki.

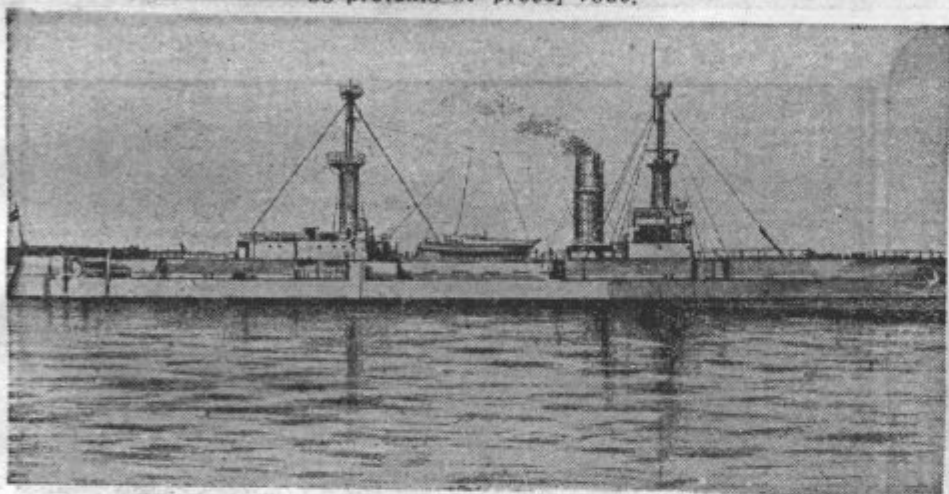
Desno:

Tudi ženske pridno kolesarijo. Baš radi tega so tudi opravičene biti odbornice kolesarskega društva, kakor jih vidimo na naši sliki.

Predorj pod morjem. Kako so si zamislili moderni tehniki zvezo po suhem med raznimi od morja ločenimi delj sveta. Ali dokler se bo kaj takega uresničilo, bo preteklo še precej vode.

Svečani trenutek v Parizu. Nemški zunanji minister Stresemann podpisuje Kelloggov protivojni pakt.

Desno: Knjiga svetovnega miru s podpisi državnih zastopnikov.

V njujorškem podzemnem postajališču, ki se nahaja tik pod nebotičnikom, se je te dni dogodila velika železniška nesreča. Okrog 20 ljudi je bilo mrtvih, 40 se jih bori še s smrtjo, 150 pa je težko ranjenih.

Levo:
Velikanski uspeh sedanje tehnike. V Nemčiji jim je uspelo voditi popolnoma neobljudene ladje s pomočjo elektrike in sicer na velikanske razdalje.

Desno:
Procop, finski zunanji minister, novi predsednik Sveta Društva narodov, ki naj skrbi za svetovni mir kakor Kelloggova pogodba.

Levo:
Zaščevanje morilcev mehiškega prezidenta Obregona. Na umoru nosi glavno krivdo neka nuna, ki je bila glavna voditeljica zarotnikov.

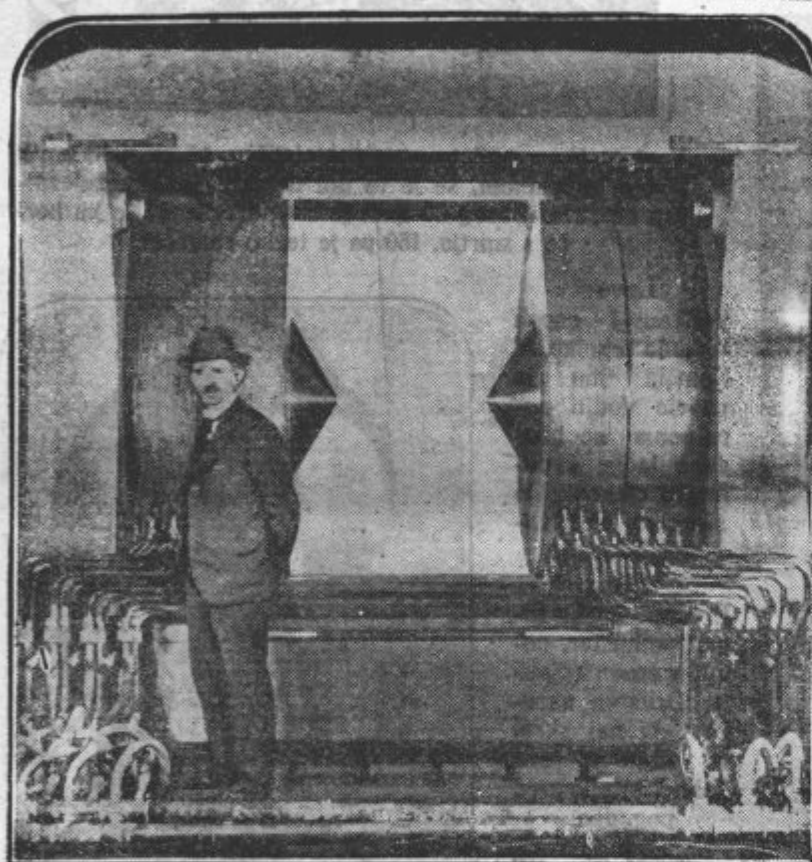

Levo:

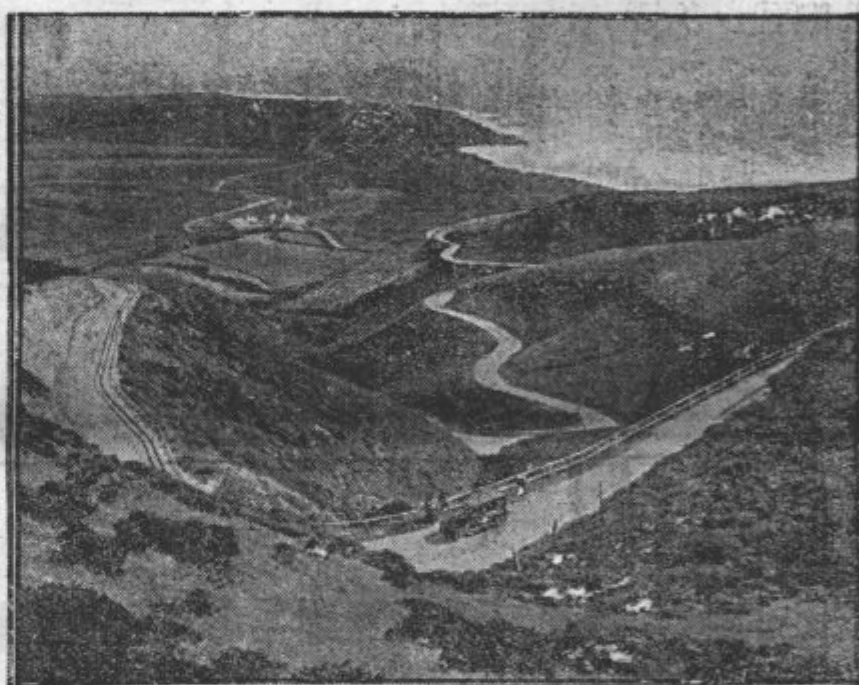
Svetovna plavalca Mis Hawkers, ki je preplavala Rokavski preliv med Francijo in Anglijo, širok okoli 37 km, v dobrih 20 urah.

Desno:

Letalec Bert Hessel, ki se je med poletom iz Amerike na Švedsko ponesrečil. Nad njim zarisana proga, ki jo je hotel preleteti, na strani uboga vdova z nedoraslimi otroci.

Največji magnet na zemlji so postavili v Parizu. Tehta 120 tisoč kg. Uporabljali ga bodo v znanstvene svrhe.

Najlepša avtomobilska cesta na svetu je v Kaliforniji, v deželi zlata in dragih kamnov. Vsa cesta je napojena s posebnim oljem, ki preprečuje prашenja.

Levo:

Trije italijanski steparji, ki so ogoščali inozemska denarna podjetja za blizu 30 milijonov Din.

Desno:

Kraljevski pogreb pred 5000 leti. Na podlagi izkopanin so ugotovili, da so poleg umrlih kraljev pokopali tudi njihove žene in postrežnike v mnem, da bodo stregli kralju tudi na drugem svetu. Vse to osebo so pomorili med svečanim pogrebni prireditvam.

